

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.46/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év szeptember hó 02. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. április 15. napján kihirdetett 43(III.)Kb.1899/2014/6. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. április 15. napján kihirdetett 43(III.)Kb.1899/2014/6. számú ítéletével **vádlottat** az ellene a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőn belül a vádlott terhére az ítélet megalapozatlansága miatt fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság tévesen zárta ki a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés eredményét, ami az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát eredményezte. E körben kifejtette, hogy a titkos információgyűjtést végző szerv nem tett késedelmesen feljelentést a vádlottal szemben, és ezért nem sérült a nyombaniség követelménye. E miatt megállapítható, hogy a bíróság a Be. 206/A. § (1) bekezdésének megsértésével zárta ki a megszerzett bizonyítékot a bizonyítékok köréből. A katonai ügyész hivatkozása szerint 2014. február 11-én került elfogásra az a telefonbeszélgetés, amely a bűncselekmény elkövetésének egyszerű gyanúját megalapozta. Ugyanakkor a Nemzeti Védelmi Szolgálat nem tudott állást foglalni megnyugtató módon a bűncselekmény gyanúja kérdésében, további bizonyítékokat próbált beszerezni, majd az ügyességgel történt konzultációt követően foglalt állást a tekintetben, hogy már maga a telefonbeszélgetés is elegendő a feljelentés megtételéhez. Ezért történt az, hogy a feljelentésre csak 2014. március 18-án kerülhetett sor. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás törvény formális értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy nem kerülhet sor a titkos információgyűjtés eredményének felhasználására. Emiatt az ítélet megalapozatlansága a másodfokú eljárás keretében kiküszöbölhető, ezért a Be. 376. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.486/2015/1. számú átiratában a katonai ügyész által bejelentett, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, azonban a bizonyítékok értékelése során eljárási szabályt sértően foglalt állást, amikor a titkos

információgyűjtés eredményét, egy telefonbeszélgetés hanganyagát, kirekesztette a bizonyítékok köréből. Mivel az ítélet tényállása a Be. 351. § (2) bekezdés a./ és b./ pontja szerint megalapozatlan, ami a fellebbviteli eljárásban nem küszöbölhető ki, ezért a felmentő ítéletet felülbírálatra alkalmatlannak találta. Jogi álláspontja szerint a vádlottal szemben 2014. február 23-ig került engedélyezésre a titkos információgyűjtés alkalmazása, amely időpont lejártát követően kerültek megküldésre a hanganyagok a Nemzeti Védelmi Szolgálatához, ahová azok 2014. február 24-én érkeztek meg. Ezt követően a Nemzeti Védelmi Szolgálat kísérletet tett arra, hogy további bizonyítékok kerüljenek beszerzésre, azonban erre a rendszer hiányosságai miatt nem kerülhetett sor, nem lehetett tisztázni az ún. lekérdezési riport listák alapján, hogy a vádlott milyen adatok birtokába jutott. Ezt követően 2014. március 19-én került sor a feljelentésre, majd 2014. március 24-én történt meg a nyomozás elrendelése. Mindezek alapján álláspontja szerint nem sérült a nyombaniság elve, fennálltak a 206/A. § (1) bekezdésében írt feltételei a titkos információgyűjtés felhasználásának. Véleménye szerint semmilyen hatósági tétlenkedés, felróható időmúlás nem mutatható ki, a Nemzeti Védelmi Szolgálat a bírói gyakorlat szerint generálisan elfogadott 30 napos határidőn belül feljelentési kötelezettségét teljesítette. Mivel a bizonyíték kizárása eljárási szabálysértő módon történt meg, amely miatt az ítélet megalapozatlan, indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője perbeszédében az ügyészi fellebbezést és az átiratában foglaltakat változtatás nélkül fenntartotta. Megerősítette álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor törvényes alap nélkül rekesztette ki a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés eredményét. Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése az ítélet megalapozatlanságához vezetett, amely a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki, ezért fenntartva átiratát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta.

A vádlott védője perbeszédében az ügyészi indítvány megalapozatlanságára mutatott rá. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen rekesztette ki a bizonyítékok köréből a titkos információgyűjtés anyagát és helyesen mentette fel védencét az ellene emelt vád alól. Hangsúlyozta, hogy a titkos információgyűjtés anyagának felhasználása, a rögzített telefonbeszélgetés bizonyítékok között történő értékelése sem vezethetett volna a vádlott bűnösségének megállapítására, mivel e bizonyítékkal együtt sem lett volna bizonyított a vádlott terhére rótt bűncselekmény. E körben felhívta a figyelmet arra, hogy megállapíthatatlan, hogy védenca jelszavával milyen információkat kérdezett le a rendszerből, ezért azok egyike sem köthető bizonyosan ...hoz. A nyombaniság megsértésével kapcsolatban pedig a bírói gyakorlatra hivatkozva arra utalt, hogy ennek megítélésénél szükséges a feldolgozásra szoruló bizonyíték mennyiségének és az ügy bonyolultságának vizsgálata. Álláspontja szerint a feldolgozásra szoruló lehallgatási anyag csekély mennyiségű, a vád tárgyává tett cselekmény egyszerű megítélésű, ezért jelen ügyben nem volt indokolt, hogy a hanganyag elfogásától, február 11-től több mint egy hónap múlva, március 19-én történjen meg a feljelentés. Nem tartotta relevánsnak, hogy a nyomozó hatóság milyen belső ügyintézés miatt tette meg késedelmesen a feljelentését. Álláspontja szerint a nyombaniság elve sérült. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy a nyomozási bíró azon határozata, melyben a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékok közötti felhasználását engedélyezte, nem a megfelelő eljárási keretek között keletkezett, figyelemmel arra, hogy a határozat meghozatalakor még nem állt rendelkezésre a Fővárosi Törvényszék elnökének igazolása. Az előzőekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva járt el, eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú katonai tanács a bizonyítékok között értékelte a vádlott vallomását, aki fenntartotta a nyomozás során tett azon nyilatkozatát, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A tárgyalásán kihallgatta a releváns tanút, meghallgatta a titkos információgyűjtés keretében beszerzett telefonbeszélgetés hanganyagát, melyet követően úgy határozott, hogy nem állnak fenn annak felhasználásának törvényben írt feltételei, ezért azokat kirekesztett a bizonyítékok köréből. Ezt követően az általa megállapított tényállás alapján **vádlottat** bizonyítékok hiányában felmentette az ellene emelt vád alól.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nem tartotta alaposnak az ügyész által az ítélet megalapozatlansága miatt bejelentett fellebbezést az alábbiak szerint.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és az felülbírálatra alkalmas.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú ítélet jogi indokolásával, a titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékok köréből kizárásával összefüggésben. A másodfokú bíróság álláspontja szerint sem tett nyomban eleget a titkos információgyűjtést engedélyező szerv feljelentési kötelezettségének. Az eljárás adataiból megállapítható, hogy az egyszerű gyanút megalapozó telefonbeszélgetés elfogására 2014. február 11-én került sor. Ezt követően azért nem tett nyomban feljelentést a Nemzeti Védelmi Szolgálat, mivel álláspontja szerint a beérkezett információ nem volt elegendő a feljelentés megtételéhez. Ezt követően került sor az ügyészi konzultációra, amely után álláspontját megváltoztatva március 19-én megtörtént a feljelentés megtétele. A másodfokú bíróság tehát egyetértett a védő azon álláspontjával, hogy sem az információ rendszerezése, sem az ügy bonyolultsága nem indokolta, hogy több mint egy hónap múlva kerüljön sor a feljelentés megtételére. Ezzel a másodfokú bíróság álláspontja szerint is sérült a nyombanosság elve.

Ugyanakkor részben egyetértett a másodfokú bíróság a Nemzeti Védelmi Szolgálat első álláspontjával, mely szerint a lehallgatás anyaga önmagában nem nyújt alapot a vádlott bűnösségének megállapítására. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa álláspontja szerint önmagában az elfogott telefonbeszélgetés nem cáfolja a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezését, és az eljárás egyéb bizonyítékaival együtt - a kihallgatott tanú vallomásával, a beszerzett okirati bizonyítékokkal - sem alkalmas arra, hogy zárt logikai láncot alkotva ítéleti bizonyossággal nyújtson alapot a vádlott bűnösségének megállapítására. A lehallgatás anyaga az irányadó bírói gyakorlat szerint közvetett bizonyíték, amely más bizonyítékokkal együtt adhat alapot a büntetőjogi felelősség megállapítására, önmagában erre alkalmatlan.

Az előzőekre is figyelemmel a másodfokú bíróság annyiban módosítja az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában írtakat, annak 3. oldal 5. bekezdését, hogy mellőzi abból azt a megállapítást, hogy a tárgyaláson meghallgatásra került telefonbeszélgetések objektív módon alátámasztanák az ügyészi vádban foglaltakat, mivel az önmagában a vád alátámasztására nem alkalmas.

A Be. 4. § (2) bekezdése szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Mivel az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádban írt cselekmény nem bizonyítható, és mentette fel ezért a vádlottat bizonyítékok hiányában az ellene

emelt vád alól, a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1), (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. szeptember 02.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2015. szeptember 02.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke